

מאמנים

סיום של פרשה ?

השבוע, יעמוד השופט המחוזי ד"ר יוסף לאם בפני אחד מספקי הדיון הקשים ביותר שהיה עליו לתיתם איפפעם. הוא יצטרך להחליט בתוקף תפקידו כנשיא התאחדות הכדורגל הישראלית על גורלו של מאמן הנבחרת ג'ק גיבונס. כמעט ודאי שהחלטתו תהיה: הפסקת ה' חוזה עם גיבונס. לאחר שהצבעה בשאלה זו בהתאחדות נסתיימה השבוע בתוצאות שקולות 4:4. תהיה זאת ההחלטה הסופית. גיבונס ישוב לבריטניה.

אמנם הוצע לו תפקיד כמאמן קבוצת ה' כדורגל של הפועל פתח-תקוה, אולם אין הוא מוכן לקבל הצעה זו, אלא אם ימסר ל' ידיו אימון כל קבוצות הצמרת של הפועל. יהיו אולי אנשים שיצהילו להחלטה זו. רובם יהיו אנשי מכבי, שהסכו כמעט לשוני או האישיים של גיבונס. בשל חששם שהוא רוצה לבלוע את כל המשרות בכדורגל הישראלי.

אך בשביל הכדורגל עצמו, בשביל השח' קנים וסגל הנבחרת, יהיה סילוקו של ג'ק בונס אבידה שאין לה תחליף. נכון שלא כולם היו מרוצים מגיבונס. מקרים כמו סילוקו של כדורגלן שאלו מתנ' יה המנבחרת לפני הנסיעה לארצות-הברית. רק משום שנטל מהמאמן מגבת ללא רשות, או נסיון הוצאתו של יוסלה מרימוביץ מהסגל כמה ימים לפני משחק הגומלין עם ברית-המועצות ברמת-גן מפני שהחליף את מיטתו במחנה האימונים ללא רשות, מקרים מעין אלה יצרו מתיחות בין המאמן לשחקנים. אך אין בכל זה לחפות על מה שחרם מאמן מצוין זה לכדורגלני ישראל.

סתימת הגולל. הוא עבד בתנאים בל-תיאנושיים כמעט. הופעל עליו לחץ אגודות שלא הכירן. השחקנים באו לאימונים עם הוראות מוקדמות ממרכזיהם ולא השקיעו את כל לבם באימונים. גיבונס, שם דבר ב' כדורגל העולמי, היה צריך למלא תפקיד של מנפח כדורים באימונים, מלצר המגיש משקה לשחקנים במנותח. סוכן נסיעות הדואג ב' אופן אישי לזיוות של השחקנים. תככים, חניפה, לחץ ויחס זלול גס כל-סיו, אלה היו התנאים בהם עבד. אין פלא שלאחר כל זאת, הוא כיום מאוכזב ומיר-אש. כמעט שכול מבחינה רוחנית.

סילוקו כיום, בגלל קנוניות שאין להן קשר עם ספורט, שעה שצפויים סכויים כלשהם להעלאת רמת הכדורגל במדינה, יהיה סתי-מת גולל על ענף ספורט זה.

שחיה

ללא תהילה

השבוע, נפגשו בני ערב וישראל במיפעל ספורטאי משותף. היה זה צליחת תעלת לאמנש. על אחת 60' הספינות שנטשו כיום הראשון את חופי העיר פולקסטון בבריטניה, בדרכן לכף גרינזו, שם ניתן בחצות הלילה אות הזינוק, עמדה עדנה בורשטיין בת ה-19, הישראלית השנייה המשתתפת במבצע זה. לגבי עדנה בת קרית-סמלון, שהתנזכה בארצות-הברית ו' המשמשת כיום נהגת מכוניות כבודת בצה"ל, היה זה מבצע בינלאומי ראשון. קודם לכן חצתה את הכנרת לאורכה (22 קילומטר) בחסות העוטם הזה, ולפני שבועות מספר עצרה בשחיה את 34 הקילומטרים המפרידיים בין חיפה לראש הנקרה.

בין שאר 28 השחינים, שבאו מ-20 מדי-נות להתמודד במיטתה הגדולה, היו סורי, לבנוני ושלושה מצרים.

המשלחת המצרית היתה המשלחת שער' ררה את ההתענינות הגדולה ביותר. לאחר שבשנה שעברה נטל השחיין המצרי עבד אל-לטיף אבו הוף (27) את אליפות חוצי התעלה, התכונה מצרים להשיג גם במבצע זה את השא העולמי, ליטול את המקומות הראשונים גם השנה. שתי שחיניות ועבד אל לטיף עצמו, הופיעו במדי הצבא המצרי הדואג לאימוניהם, התרברבו כי "כל התע' לות שייכות למצרים".

התשובה לא איחרה לבוא. כשניתן אות הזינוק ועשרות השוחים קפצו למים, חסרו

ישראלית אחרת, שהשתתפה בחצית הלאמנש לפני שלוש שנים, היתה הצעירה הערביה אנטואנט בוסאג'י שחיפה, שהפטי-קה את שחייה באמצע לאחר שאביה כמעט וחלה למראית במים.

חברי משק עיני-המפרץ אורה הררי ושמואל ארטו כתייפתח ויפתח הקדשות חזרו לקוטונה

הכנעני העתיק של עבודת תמוז. תמוז, ש' סימל את הטבע, מת בשרב הקיץ וקם לתחיה בסתיו. הכנות יצאו לחוגג את תחיי-תו. התעלסו משך ארבעה ימים באהבים עם הגברים שיצאו לקראתו, ערכו אורגיה כנענית.

דינאמו תבול-עיניים. כשהחליט משק עין המפרץ לחזר על המסכת השיגרתית הרגילה ביום חציובלו, ותחת זאת לקריוז לשולמית בת-דדורי, לא ידע מה לקח על עצמו. מיתה, דינאמו בעל עיניים כחולות. כתבה את המחזה בשבתה במשק, בחרה ב' שחקנים, התאמה את תוכן המחזה לכשרון השחקנים שמצאה. המערכה הרביעית לא היתה כתובה עדיין כאשר נערכו החזרות למערכה השלישית.

כמו בטייל אוינשפינג במשמר-העמק (ה' עולם הזה 1917). בניו גם מחזה זה על תפי אורה מונומנטלית. חברי המשק, לפי עצת יוסף קרלי, בנו כפר ערבי יפה. במרכז הבמה עומד עץ חי, שהועבר ממרחק כמה קילור צומח, ואשר רחש עליו ברוח. עוורו לנטוע בלב הצופה תחושת מסתורין אמיתית של עץ-קדוש. המטפלת היפה תאורה הררי אימה ערב הקרב, יכול כל צופה להרים את מבטו כמוהו, לראות את הכוכבים קורצים מרחוק כאשנבים בשמיים הקודרים.

השחקנים נבחרו בקפדנות. שמואל ארתו, פלח בן 22 מעולי בולגריה, נדרש להציג את מצב-רוחו של עובד-חציר אשר חברו לא בא להחליפו, לפני שקיבל את תפקיד יפתח. בתו במחזה, המטפלת היפה תאורה הררי (21), נדרשה להציג כיצד היא עומדת ליד גדר, רואה מרחוק את ילדי המשק מציתים שדה.

כמה מן השחקנים מפרזים בפאתוס, נשי ארים ברמה של חובבות טובה. אולם אחדים מתרוממים לרמה מקצועית אמיתית. הבולט ביותר: העבד הוקן ששיכל את בנו בקרב (יעקוב להט). הוא צובט את לב הצופה, דבר נדיר גם בתיאטרון מקצועי. אולם להט, כמו כל שאר השחקנים, לא השתתף מעו' למ בהצגה כלשהי.

השבוע פורקה התפאורה. הסוסים, שאולפו על-ידי סייס בולגרי מתחנת-הנסיונות הקרר בה, עד שהתרגלו לאור הזורקים, חזרו לאורח-חיהם. הכובעים, שהוכנו לפי עצותיו של יגאל דיין, והחזרו למחסן. עבדים כנעי קוישות ושרי-עשר חזרו ללול, לקר מונה ולמוסר. המשק, שמחצית חבריו ובניו הקדישו מאז פורים כל רגע מזמנם החוט' של להצגה, יכול היה לנשום לרוחה. אולם בלב רבים נקרה המחשבה. מה נעשה עתה?

היתה זאת המחשבה רגילה במשק אשר מיתה בת-דדורי שהתה כמה חרשים במחציתו.

אמנות

תיאטרון

יפתח בקיבוץ

בן האחרת (קיבוץ עין הספרץ) הוא, כמובן, יפתח הגלעדי - ויפתח הגלעדי היה גיבור חיל, והוא בן אשה זונה... ותלד שגועד לו בנים, ויגדלו בני האשה, ויגר' שו את יפתח, ויאמרו לו: לא תנחל בבית אבינו, כי בן אשה אחרת אתה".

לדעת שולמית ("מיתה") בת-דדורי, היתה זאת קנוניה שפלה של שפתח כנענית, שביק' שה לרשת את מקום האחרת, ושל הגבירה, אם המשפחה, שרצתה לסקל את מתחרתה. הם העלילו על האחרת כאילו היא זונה, גרמו למותה ולגירוש הבן שנולד זה עתה.

כל זה קורה במערכה הראשונה, כשאחי יפתח הם נערים קטנים (חברי חברת-הנוער של המשק). במערכה השנייה, כעבור 30 שנה, באים חברי המשק המבוגרים במקום הילדים. לפחות אחד מהם, המורה יוסף כהן (27), נאלץ לצבוע את שעריו כדי להת' אים את עצמו נוער לגינאי ששיחק את אותה דמות במערכה הקודמת.

אורגיה כנענית. כיאה לחברת משק משמר-העמק לאחות שר מפ'ים מרדכי בנ' טוב, הנביסה מיתה בת-דדורי תוכן סוציאלי לרקע ההיסטורי. בני גלעד מחולקים לשתי שכבות - אנשי הספר, והסובלים מתקירות' הגבול, מאבדים בהדרגה את משקיהם והופ' כים לפליטים; ובעלי האחוזות בפנים הארץ, המחזיקים בעבדים ומשוגשים. האנשים "הרר' קים" שהתקבצו בכנופיותו של יפתח, כדברי ספר שופטים, אינם ריקנים, אלא ריקים מנכסים.

בעם כולו נטוש המאבק בין פולחן הכנעי' גים, שהוא מקומי, פצלני וגורם לבדלנות, לבין פולחן ה', שהוא מאחד מבחינה לאור' מית ומתקדם מבחינה סוציאלית. יפתח, איש נבער-מדעת הרוס בגלל מצוקת ילדותו, נקי רע בין שני הקצוות. נדרו הגורא "והיה היוצא אשר יצא מדלתי בית' לקראתי, בשו' כי בשלום מבני-עמון, והיה לה' והעליתיהו עולה" הוא נדר כנעני אוסיני.

אולם יפתח אינו מספיק להגשימו. אמנם דאגו אחיו הקנאיים, ששמעו את הנדר, כי בתו תצא לקראתו ראשונה. אולם הבת מתה משברון לב, כשבטיה קריאת-החיים הכנעי' גיה, אמות עובד-תמוזו בהתחדשות הנצי' חית של החיים.

כי חוק ישראל, מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי אר' בעת ימים בשנה" אינו אלא הסראה לפולחן

שלושה שחינים, היו אלה אנשי המשלחת המצרית. הודעה קצרה שנמסרה על-ידי ה' עתון האנגלי המארגן את הצליחה, לעתונאים שליו את השוחים בישה: "השנה לא חשותף מצרים בחצית התעלה".

כאשר הקימה המשלחת המצרית שערור' יה, בטענה כי אין לערב ספורט עם פולי' טיקה, זכתה לתשובה: "שחיני התעלה זו-כים לתהילה. אין זה הזמן המתאים להעניק תהילה לחילי הצבא המצרי".

שיט

כל הספינות יהיה

מחנה האהלים שעל חוף הים שבנטורה היה שרוי בחשיכה ודממה כאשר נשמעה לפתע, בחצות הלילה, קריאת אועקה. תוך שניות מעטות יצאו מן האהלים אנשים אחווי שינה, עירומים למחצה, כשהם משתוממים לפשר האועקה המוררה.

כמה בחורים ערכו אותם בקבוצות, העבי' רו את הפקודה: אל הסירות! שבע סירות ערוכות בשורה על החוף, חציין על החול, חציין במים, התמלאו באנשים. כמה פקודות חרישיות והסירות כבר היו במים. כעבור כמה דקות, אפשר היה להבחין מהחוף ב' כתמים לבנים המתפשטים במים הכהים: מפרשי הסירות.

על החוף עמד יעקב קרובשוב (27), חסון ושוזן, התבונן בשעונו. הוא היה שבע-רצון, תרגיל הפלגה הפתאומי ללב ים, לשהיה של 12 שעות בין הגלים ללא מים וללא מזון, התנהל לפי לוח הזמנים שנקבע מראש.

יעקב היה מפקד המחנה הימי השני של אגודת יורדיים זבולון, שנערך השנה ב' טנטורה ובו השתתפו 120 ימאים משבעה סניפים של האגודה. משך שלושה שבועות עסקו התניכים, בהם שלוש גנות, בחומר תיאורטי ומעשי של תורת הימאות ובעיקר בהפלגות ים שהגדולה בהן היתה הפלגת 100 השעות לאורך כל חופי הארץ.

התחרות ממשלתית. מאז פלש ה' גנ"ע לתחומי תנועות הנוער, סבלו גם האגודות הימיות מהתחרות מצד גוף זה. בעוד שאפשרי הנובר שהגנ"ע יתפוס את מקום תנועות הנוער בהכשרה חלוצית וב' חינוך טרום-צבאי, הרי במקצוע הימאות אין הוא יכול למלא את מקומם. הגנ"ע ים מקבל לשרותיו נערים מגיל 16 ומעלה, ואילו ההכשרה הימית חייבת להתחיל בגיל צעיר הרבה יותר.

משום כך היתה הפסקת התמיכה הממ' שלתית לאגודות הימיות במטרה לעודד את הגנ"ע פגיעה בראש וראשונה בעתות הימאים של המדינה, אך למרות חוסר עידוד הצבורי, ופעולות בציוד מיושן, המשיכו האגודות הימיות במשיכת נוער למקצוע זה.